

Kommission skulde have foretaget disse Undersøgelser, som indtil Dato ikke er foretaget tilstrækkelig grundigt, om den da foreliggende Sag.

Piper: Det ærede Medlem, der sidst talte (Hey), lagde mere ind i sine Udtalelser om Kommissioner, end jeg vil godkende. Naar jeg overfor dette foreliggende Tilfælde har hævdedet, at vi trostigt kunde vedtage det foreliggende Lovforslag, som det foreigger, er det ikke, fordi der i denne Kommission alene har siddet sagkyndige, men ogsaa Rigsdagsmænd har jo været saa stærkt repræsenterede i denne Kommission, at dermed Befolkningens Interesser har kunnet hævdes. Og tillige er det et saa specielt Omraade, at det vil kræve meget Arbejde for dem, der ikke er inde i Faget, at sætte sig ind i det. Jeg hævdede altsaa, at med den Tid, der er tilbage her for Rigsdagen i Aar, vil man ikke med Nytte kunne nedsætte et Udvalg til at gaa Sagen igennem. Folketinget har jo taget en overordentlig lang Tid til at gennemtænke dette Lovforslag, og naar vi altsaa trods dette indgaaende Arbejde i Folketinget ikke har set større Resultater deraf end det, der foreligger i de Ændringer, Folketinget har indsat, ligger deri ogsaa en Borgen for, at der ikke fra Folketingets Repræsentanter har været noget væsentligt at indvende mod dette Forslag. Hvis vi havde haft længere Tid til Raadighed, skulde jeg selvfølgelig ikke afvige fra den sædvanlige Praksis her; men vi maa huske een Ting, nemlig at dette er den sidste Rigsdagssamling for Folketingets Vedkommende. Og naar nu altsaa dette Lovforslag er behandlet igennem der og er sin Afslutning saa nær, er der altid nogen Betænkelighed ved, naar man fra alle de interesseredes Side er enig om, at Forslaget er godt, saa af rent formelle Grunde at skyde Behandlingen ud til det følgende Aar; thi det maa jeg hævde, at en Udvalgsbehandling i de faa Dage, Rigsdagen muligvis har tilbage at sidde i, ikke vil kunne bringe noget nævneværdigt Resultat.

Justitsministeren (Bülow): Jeg skal naturligvis ikke blande mig i Diskussionen mellem de to ærede Medlemmer, om denne Sag i dette Ting skal behandles uden Udvalg eller ej; det er en ganske intern Sag, som ikke vedrører Ministeriet. Dog finder jeg mig lige foranlediget til at bemærke til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), at naar det ærede Medlem saa mange Gange har citeret de Ord, jeg brugte, og som jeg fuldt ud staar ved,

at Folketingets Udvalg har behandlet denne Sag ganske overordentlig grundigt — jeg kunde føje til sagligt, og jeg haaber ogsaa at kunne føje til upartisk —, forekommer det mig ikke, at man deraf just kan drage den Slutning, at derfor bør netop det samme ske her i dette Ting. Man kan selvfølgelig heller ikke drage den Slutning, at fordi Folketinget har behandlet denne Sag saa grundigt og omstændeligt, behøver dette Ting ikke at behandle den saa grundigt. Denne Slutning vil jeg heller ikke drage, men jeg synes dog, at man snarere kunde drage denne Slutning end den anden. — De Udtalelser, der er fremsatte om Kommissionsarbejde i al Almindelighed, finder jeg mig heller ikke foranlediget til at komme ind paa, men jeg skal dog sige, at jeg deler de Anskuelse, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) har fremsat i saa Henseende, dog bortset fra Bemærkningerne vedrørende Grundlovssagen, thi jeg kan ikke nægte, at de Ytringer forbavsende mig i allerhøjeste Grad, men jeg havde ikke ventet at skulle komme ind paa en Grundlovsdebat hverken ved denne Lejlighed eller i det hele taget. Men naar det ærede Medlem sagde, at netop denne Sag krævede en meget grundig Undersøgelse, forbavser det mig noget. Talen er jo her om et Lovforslag, som er vedtaget med stor Majoritet af den nedsatte Kommission, og som derefter har været behandlet i et Udvalg i Folketinget; dette Udvalg har afgivet Betænkning, og et Flertal i Udvalget har formuleret et selvstændigt Forslag, og derfor forbavser det mig noget at høre, at der bør foretages en grundig Undersøgelse. Men, som sagt, jeg skal ikke komme ind herpaa, men holde mig til de enkelte Spørgsmaal, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds fremdrog vedrørende selve Forslaget, det ærede Medlem er det eneste Medlem, som har rettet Forespørgsel til mig vedrørende Lovforslagets Detailler.

Det ærede Medlem spurgte mig om Bestemmelsen i § 4, der er føjet ind i Folketinget om Ministeriets Ret til at tillade, at et bestaaende Hjelpeapotek drives ud over den 31. December 1920, hvor dette paa Grund af Hjelpeapotekets Beliggenhed paa en mindre Ø og de særlige Omstændigheder skønnes nødvendigt. Det er rigtigt, der skal staa „baade og”. Denne Bestemmelse er nemlig en ganske singular Bestemmelse. Da det i al Almindelighed er saaledes, at Ministeriet ikke kan tillade Hjelpeapoteker under særlige Omstændigheder, bliver Hovedbestemmelsen